> Gdyż wam dla Chrystusa dane jest nie tylko w niego wierzyć, ale też dla niego cierpieć.
>
> *— Filipian 1:29*

Książka: Nowy Testament / Filipian
Tematy: cierpienie, wiara, laska, miłosierdzie

Interpretacja:
Jednym z najtrudniejszych aspektów życia chrześcijańskiego są prześladowania. Myśl o cierpieniu za wiarę może budzić w większości ludzi lęk i niepokój. Jednak *Filipian 1:29* ukazuje nam, że liczy się nie tylko wiara *w Chrystusa*, ale także cierpienie dla Niego.

Przesłanie tego wersetu

Fragment Listu do *Filipian 1:29* ukazuje, że cierpienie dla Chrystusa jest przywilejem. Werset ten uświadamia nam, że doświadczanie prześladowań jest czymś, czego należy się spodziewać, a nie jedynie przypadkowym zdarzeniem. Innymi słowy, Bóg powołuje nas do cierpienia dla Chrystusa. Choć cierpienie bywa bolesne i trudne, *Jezus* przypomina nam, że bycie prześladowanym dla sprawiedliwości jest błogosławieństwem *(Mateusza 5:10)*.

Znaczenie cierpienia dla Chrystusa

Prześladowania są rzeczywistością dla wielu chrześcijan na całym świecie. W niektórych krajach wyznawcy Jezusa narażeni są na śmierć lub więzienie tylko dlatego, że w Niego wierzą. Jednak w krajach rozwiniętych często nie dostrzegamy faktu, że my również możemy doświadczać prześladowań w różnych formach – takich jak dyskryminacja w pracy czy szkole, ostracyzm społeczny czy inne przejawy uprzedzeń.

Istota cierpienia dla Chrystusa kryje się w przypomnieniu, że wiara w Jezusa jest sprawą kluczową i wartą obrony, nawet za cenę życia. Prześladowania pomagają nam dokonać rachunku sumienia i umacniają naszą wiarę w trudnych chwilach.

Uwaga! Jest to jedna z możliwych interpretacji, oparta na komentarzach uznanych teologów, które mogą się między sobą różnić. Jeśli interpretacja pochodzi z innego języka, jej sens mógł ulec zmianie w trakcie tłumaczenia. *Mt 7, 7–8*

> Żeby poznać jego i moc jego zmartwychwstania oraz swój udział w jego cierpieniach, upodabniając się do jego śmierci.
>
> *— Filipian 3:10*

Książka: Nowy Testament / Filipian
Tematy: cierpienie, Jezus, Zmartwychwstanie

Interpretacja:
W *Filipian 3:10* apostoł *Paweł* pisze o swoim pragnieniu poznania *Jezusa Chrystusa* i udziału w Jego cierpieniach – nie tylko po to, by dostąpić zbawienia, ale by upodobnić się do Niego w Jego śmierci. Werset ten ukazuje głęboką satysfakcję płynącą z osobistej relacji *z Chrystusem*, w której można doświadczyć zarówno Jego mocy i zmartwychwstania, jak i Jego cierpień.

Poznawanie Chrystusa

Gdy Paweł mówi o poznawaniu Chrystusa, nie ma na myśli jedynie zrozumienia Jego życia i nauczania, lecz osobistą więź z Nim. Wiąże się to z nieustannym poszukiwaniem Jego woli, życiem w posłuszeństwie Jego przykazaniom oraz bezpośrednim doświadczaniem Jego obecności i miłości. Dzięki tej relacji można doświadczyć przemieniającej życie mocy Jezusa Chrystusa – nie tylko w chwili nawrócenia, ale w każdym momencie życia.

Udział w Jego cierpieniach

Droga do tej przemiany nie jest jednak łatwa. Paweł mówi również o konieczności udziału w cierpieniach Chrystusa. Nie oznacza to, że powinniśmy szukać cierpienia jako celu samego w sobie; raczej, podążając za Chrystusem, możemy spodziewać się sprzeciwu ze strony świata oraz trudności towarzyszących życiu Jego prawdziwych uczniów. Udział w krzyżu Chrystusa oznacza wyrzeczenie się egoistycznych pragnień oraz życie w posłuszeństwie i gotowości do poświęceń, na wzór *Jezusa*.

Upodobnienie się do Niego w Jego śmierci

Ostatecznym celem Pawła jest upodobnienie się do Chrystusa w Jego śmierci. Nie oznacza to umierania na krzyżu, lecz pełne utożsamienie się z Chrystusem i Jego zbawczym dziełem. Chodzi o to, by nasze życie zawsze odzwierciedlało Jego miłość, pokorę, sprawiedliwość i współczucie. Tylko w ten sposób możemy doświadczyć pełni życia, którą Bóg dla nas przygotował, i osiągnąć prawdziwą wolność, dostępną jedynie w Nim.

Uwaga! Jest to jedna z możliwych interpretacji, oparta na komentarzach uznanych teologów, które mogą się między sobą różnić. Jeśli interpretacja pochodzi z innego języka, jej sens mógł ulec zmianie w trakcie tłumaczenia. *Mt 7, 7–8*

> Jedni drugich brzemiona noście, a tak wypełniajcie prawo Chrystusa.
>
> *— Galacjan 6:2*

Książka: Nowy Testament / Galacjan
Tematy: cierpienie, prawo, bliźni

Interpretacja:
List do Galatów został napisany przez apostoła *Pawła* do wspólnot w Galacji, aby skorygować pewne odstępstwa doktrynalne, jakie pojawiły się w kwestii usprawiedliwienia przez wiarę. W tym konkretnym wersecie – Liście do *Galacjan 6:2* – Paweł wzywa wspólnotę chrześcijańską do wzajemnej pomocy i dzielenia się ciężarami, a tym samym do wypełniania prawa ustanowionego przez *Chrystusa*.

Co oznacza dźwiganie ciężarów innych ludzi?

Czasownik *„dźwigać”* użyty w tym wersecie odnosi się do aktu niesienia ciężkiego brzemienia wspólnie z drugą osobą, w duchu miłości i służby. Ciężary te mogą mieć charakter fizyczny, emocjonalny, rodzinny lub finansowy; dla nas, chrześcijan, jest to lekcja oferowania bezwarunkowego wsparcia osobom, które są pod naszą opieką.

Uwaga! Jest to jedna z możliwych interpretacji, oparta na komentarzach uznanych teologów, które mogą się między sobą różnić. Jeśli interpretacja pochodzi z innego języka, jej sens mógł ulec zmianie w trakcie tłumaczenia. *Mt 7, 7–8*

> Wtedy Hiob wstał, rozdarł swój płaszcz, ogolił swoją głowę, potem upadł na ziemię i oddał pokłon; I powiedział: Nagi wyszedłem z łona swojej matki i nagi tam powrócę. PAN dał, PAN też wziął, niech imię PANA będzie błogosławione.
>
> *— Hioba 1:20-21*

Książka: Stary Testament / Hioba
Tematy: cierpienie, zadowolenie, zależność, smutek, troska, adoracja

Interpretacja:
Wersety 20–21 pierwszego rozdziału Księgi Hioba ukazują moment, w którym *Hiob* – człowiek sprawiedliwy i bogobojny – otrzymuje druzgocące wieści o utracie swojego dobytku, trzód, a co najbardziej tragiczne – dziesięciu synów. Reakcja Hioba w tej chwili jest niezwykła i skłania nas do refleksji nad tym, jak my sami reagujemy na próby i trudności, z jakimi mierzymy się w życiu.

Dlaczego Hiob rozdarł swoje szaty i ogolił głowę?

W kulturze żydowskiej rozdzieranie szat było oznaką żalu i żałoby w obliczu tragedii. Golenie głowy również stanowiło zwyczajowy wyraz żałoby i upokorzenia. Poprzez te gesty Hiob ukazał ogrom bólu i smutku, które ogarnęły go w tamtej chwili.

Hiob upadł na ziemię i oddał pokłon, mimo bólu. Dlaczego?

Mimo druzgocącej straty, jakiej właśnie doświadczył, Hiob wciąż odnajdywał w sercu pragnienie oddania czci Bogu. Jego reakcja na przeciwności losu pokazuje nam, że uwielbienie nie zależy od zewnętrznych okoliczności, lecz od stanu naszego serca. Uwielbienie jest wyrazem ufności i wiary w Boga, nawet pośród bólu i ciemności.

Nagi wyszedłem z łona matki i nagi tam wrócę

Te słowa stanowią wymowne świadectwo na temat ludzkiej egzystencji. Wszyscy przychodzimy na świat z niczym i z niczym odchodzimy. Żadne dobra materialne nie towarzyszą nam w życiu wiecznym – jedynie nasza ludzka istota i nasz duch. Przypomina to o pokorze wobec wielkości Boga i o kruchości życia.

Pan dał i Pan zabrał

Hiob uznaje, że wszystko, co posiadał – rodzinę, majątek i zdrowie – otrzymał od Boga. Samo jego życie jest Bożym darem. A teraz, w cierpieniu, uznaje również, że Bóg ma prawo odebrać to, co sam wcześniej dał. Jest to wyraz całkowitego poddania się woli Bożej oraz ufności w Jego mądrość i dobroć.

Niech będzie błogosławione imię Pana

Hiob nie wypiera się swojego bólu ani nie bagatelizuje poniesionej straty. Mimo to, nawet w tak wielkim cierpieniu, postanawia błogosławić imię Pana. To wyraz głębokiej wiary i wdzięczności, uznanie, że Bóg jest zawsze dobry – nawet w chwilach przeciwności.

Uwaga! Jest to jedna z możliwych interpretacji, oparta na komentarzach uznanych teologów, które mogą się między sobą różnić. Jeśli interpretacja pochodzi z innego języka, jej sens mógł ulec zmianie w trakcie tłumaczenia. *Mt 7, 7–8*

> Oto błogosławiony człowiek, którego Bóg karze; nie gardź więc karceniem Wszechmocnego.
>
> *— Hioba 5:17*

Książka: Stary Testament / Hioba
Tematy: cierpienie, błogosławieństwo, kara

Interpretacja:
Hioba 5:17 to biblijny werset przypominający nam o Bożej mądrości i Bożym pouczeniu. *Księga Hioba* opowiada historię sprawiedliwego i bogobojnego człowieka, który musiał zmierzyć się z licznymi próbami i cierpieniami. W tym wersecie *Elifaz*, przyjaciel Hioba, radzi mu, by przyjął Boże pouczenie i zdobył Bożą mądrość, która pozwoli mu pokonać trudności.

Przyjmij Boże pouczenie

Werset ten uczy nas, jak ważne jest przyjęcie Bożego pouczenia w trudnych chwilach. Słowo tłumaczone w oryginale hebrajskim jako *„błogosławiony”* może również oznaczać *„szczęśliwy”* lub *„mający szczęście”*. Innymi słowy, błogosławieni są ci, którzy przyjmują Boże pouczenie, ponieważ dzięki niemu Bóg wskazuje nam właściwą drogę i pomaga wzrastać w duchowej mądrości.

Słowo *„poucza”* (lub „koryguje” czy „wychowuje”) odnosi się w tym wersecie do Bożego wychowania, które ma nas prowadzić przez życie. Takiego pouczenia nie zawsze łatwo jest się poddać, lecz jego owocem może być zdrowsze życie i silniejsza wiara.

Nie lekceważ pouczenia Wszechmogącego

Werset ten uczy nas również, by nie odrzucać Bożego pouczenia. Często tak bardzo skupiamy się na własnych drogach i myślach, że stajemy się głusi na głos Boga w naszym życiu. Jeśli znajdziemy się w takiej sytuacji, ryzykujemy, że przeoczymy kierunek i mądrość, które Bóg pragnie nam objawić.

Zamiast ignorować Boże pouczenie, powinniśmy go słuchać i wyciągać z niego wnioski. Boże pouczenie bywa czasem bolesne, lecz jeśli je przyjmiemy i wprowadzimy w życie, pomoże nam ono wzrastać i dojrzewać w wierze oraz doświadczeniu.

Uwaga! Jest to jedna z możliwych interpretacji, oparta na komentarzach uznanych teologów, które mogą się między sobą różnić. Jeśli interpretacja pochodzi z innego języka, jej sens mógł ulec zmianie w trakcie tłumaczenia. *Mt 7, 7–8*

> Do tego bowiem jesteście powołani, bo i Chrystus cierpiał za nas, zostawiając nam przykład, abyście szli w jego ślady.
>
> *— I Piotra 2:21*

Książka: Nowy Testament / I Piotra
Tematy: cierpienie, powołanie, podazac, posłuszeństwo

Interpretacja:
Apostoł *Piotr* zwrócił się do nowo nawróconych chrześcijan, przypominając im, że *Chrystus* cierpiał za nas i że my również musimy być gotowi cierpieć za wiarę. Wskazuje on, że *Jezus* jest naszym wzorem i że powinniśmy podążać Jego śladami. Oznacza to życie zgodne z zasadami, których nauczał Chrystus, oraz czynienie wszystkiego, co w naszej mocy, by żyć bez grzechu i czynić dobro.

Chrystus cierpiał za nas

Fakt, że Chrystus cierpiał za nas, oznacza, iż dobrowolnie przyjął cierpienie i śmierć dla naszego odkupienia. Kochał nas tak głęboko, że był gotów uczynić dla nas wszystko, nawet za cenę cierpienia i śmierci na krzyżu. Jego ofiara umożliwiła zbawienie i życie wieczne tym, którzy w Niego wierzą.

Chrystus jest naszym wzorem

Jezus jest doskonałym wzorem tego, jak powinniśmy żyć. Zawsze postępował słusznie i kochał każdego, kogo spotykał. Nigdy nie zgrzeszył i zawsze poddawał się woli Bożej. Jeśli pragniemy żyć zgodnie z wolą Bożą, musimy naśladować przykład Jezusa i żyć tak, jak On.

Uwaga! Jest to jedna z możliwych interpretacji, oparta na komentarzach uznanych teologów, które mogą się między sobą różnić. Jeśli interpretacja pochodzi z innego języka, jej sens mógł ulec zmianie w trakcie tłumaczenia. *Mt 7, 7–8*

> Ale jeśli nawet cierpicie dla sprawiedliwości, błogosławieni jesteście. Nie bójcie się ich gróźb ani się nie lękajcie.
>
> *— I Piotra 3:14*

Książka: Nowy Testament / I Piotra
Tematy: cierpienie, strach, sprawiedliwosc

Interpretacja:
Sprawiedliwość jest w Biblii powracającym motywem, wiążącym się z postępowaniem słusznym i uczciwym, zgodnym z Bożymi zasadami. Dlatego sprawiedliwość jest ważna nie tylko dla Boga, którego czcimy, ale także dla społeczeństwa, w którym żyjemy.

Innymi słowy, sprawiedliwość jest kluczowym elementem umożliwiającym ludziom życie w harmonii i równości. W tym kontekście *I Piotra 3:14* mówi o błogosławieństwach, jakie otrzymujemy, gdy cierpimy dla sprawiedliwości.

Dlaczego jesteśmy błogosławieni, gdy cierpimy dla sprawiedliwości?

Werset ten stwierdza, że jesteśmy błogosławieni, jeśli cierpimy dla sprawiedliwości. Słowo „błogosławiony” odnosi się do Bożego błogosławieństwa oraz do życia spełnionego, cechującego się pokojem i harmonijną relacją z Bogiem. Zatem cierpienie, które może towarzyszyć dążeniu do sprawiedliwości, nie stanowi przeszkody w prowadzeniu

spełnionego życia.

Co więcej, cierpienie, jakiego możemy doświadczyć w życiu wskutek czynienia tego, co słuszne, nie umniejsza naszej wartości w oczach Boga. Przeciwnie – jeśli jesteśmy prześladowani za postępowanie zgodne z prawem i za nasze zaangażowanie na rzecz sprawiedliwości, nasza „nagroda” w życiu wiecznym będzie większa.

Uwaga! Jest to jedna z możliwych interpretacji, oparta na komentarzach uznanych teologów, które mogą się między sobą różnić. Jeśli interpretacja pochodzi z innego języka, jej sens mógł ulec zmianie w trakcie tłumaczenia. *Mt 7, 7–8*

> Skoro więc Chrystus cierpiał za nas w ciele, wy również uzbrójcie się tą samą myślą, że ten, kto cierpiał w ciele, zaprzestał grzechu.
>
> *— I Piotra 4:1*

Książka: Nowy Testament / I Piotra

Tematy: cierpienie, grzech

Interpretacja:

Pierwszy List św. Piotra koncentruje się na nauczaniu wierzących, jak prowadzić święte życie pośród prześladowań i cierpienia. W czwartym rozdziale *Piotr* mówi o tym, jak ważne jest naśladowanie *przykładu Chrystusa* w codziennym życiu, nawet w chwilach cierpienia. W omawianym wersecie Piotr wzywa nas do gotowości na cierpienie za wiarę *w Chrystusa* oraz do uzbrojenia się w takie samo nastawienie, jakie miał Chrystus.

Kontekst historyczny

Kościół, do którego pisał Piotr, doświadczał prześladowań i cierpienia z powodu wiary w Chrystusa. Chrześcijan postrzegano jako zagrożenie dla społeczeństwa rzymskiego; z powodu swoich przekonań byli oni narażeni na prześladowania i śmierć. W swoim liście Piotr podkreśla, że wierzący muszą trwać niezachwianie w wierze i pamiętać, że Chrystus

również cierpiał za nas w ciele.

Znaczenie wersetu

W tym wersecie Piotr przypomina wierzącym, że cierpienie jest naturalnym elementem życia chrześcijańskiego. Naśladując przykład Chrystusa, możemy nauczyć się znosić cierpienie i opierać się pokusie grzechu w trudnych chwilach. Uzbrajając umysł w sposób myślenia Chrystusa, możemy zwyciężać grzech i trwać mocno w wierze.

Uwaga! Jest to jedna z możliwych interpretacji, oparta na komentarzach uznanych teologów, które mogą się między sobą różnić. Jeśli interpretacja pochodzi z innego języka, jej sens mógł ulec zmianie w trakcie tłumaczenia. *Mt 7, 7–8*

> A Bóg wszelkiej łaski, ten, który nas powołał do swojej wiecznej chwały w Chrystusie Jezusie, po krótkotrwałych cierpieniach waszych niech uczyni was doskonałymi, utwierdzi, umocni i ugruntuje.
>
> *— I Piotra 5:10*

Książka: Nowy Testament / I Piotra
Tematy: cierpienie, Życie wieczne, laska, obietnice

Interpretacja:
I Piotra 5:10 to jeden z najbardziej poruszających wersetów biblijnych dla osób poszukujących nadziei i siły w chwilach przeciwności. Pismo Święte przypomina nam, że Bóg jest Bogiem łaski, który powołał swoje dzieci do wiecznej chwały w *Jezusie Chrystusie* . Istotą tego wersetu jest obietnica, że po krótkim okresie cierpienia sam Bóg nie tylko nas udoskonali, ale także utwierdzi i umocni w swojej miłości oraz w realizacji swojego zamysłu.

Zrozumienie tego wersetu

Aby w pełni zrozumieć *I Piotra 5:10*, musimy wziąć pod uwagę szerszy kontekst. *Piotr* pisze do chrześcijan doświadczających prześladowań i prób wiary, przypominając im, że przeciwności losu nie oznaczają, iż Bóg ich opuścił. Wręcz przeciwnie – Piotr wskazuje, że Bóg działa w ich życiu, oczyszczając ich i przygotowując do wiecznej chwały.

Mówiąc o powołaniu do wiecznej chwały w Jezusie Chrystusie, Piotr uświadamia nam, że nasze życie na ziemi stanowi jedynie niewielką część naszej wiecznej egzystencji. Obietnica wiecznej chwały jest źródłem nadziei i otuchy dla tych, którzy zmagają się z trudami tego świata.

Uwaga! Jest to jedna z możliwych interpretacji, oparta na komentarzach uznanych teologów, które mogą się między sobą różnić. Jeśli interpretacja pochodzi z innego języka, jej sens mógł ulec zmianie w trakcie tłumaczenia. *Mt 7, 7–8*

> Błogosławiony niech będzie Bóg i Ojciec naszego Pana Jezusa Chrystusa, Ojciec miłosierdzia i Bóg wszelkiej pociechy; Który nas pociesza w każdym naszym utrapieniu, abyśmy i my mogli pocieszać tych, którzy są w jakimkolwiek ucisku, taką pociechą, jaką sami jesteśmy pocieszani przez Boga.
>
> *— II Koryntian 1:3-4*

Książka: Nowy Testament / II Koryntian
Tematy: cierpienie, Pocieszyciel, współczucie, odwaga, zachęta, adoracja

Interpretacja:
Fragment *II Koryntian 1:3-4* wychwala Boga jako *Ojca* naszego *Pana Jezusa Chrystusa*. Oznacza to, że Bóg jest naszym duchowym Ojcem, a Jezus Chrystus – *Jego Synem*; w konsekwencji zarówno Bóg, jak i Jezus Chrystus dzielą tę samą boską naturę. Jest to

fundamentalna prawda wiary chrześcijańskiej, ukazująca jedność między Bogiem a Jezusem Chrystusem i wskazująca, że dzięki Jezusowi Chrystusowi możemy utrzymywać bliską relację z Bogiem.

Ojciec miłosierdzia

Wersety te opisują Boga jako *„Ojca miłosierdzia”*, co oznacza, że jest On Bogiem miłosiernym i pełnym współczucia, gotowym przebaczać nam grzechy i obdarzać nas Swoją łaską. Jezus Chrystus, Syn Boży, nauczał o miłości i współczuciu; możemy zatem być pewni, że nasz *Ojciec Niebieski* kocha nas i prowadzi w każdej chwili. Ta krzepiąca prawda zachęca nas do szukania Bożego miłosierdzia w naszym życiu oraz do proszenia Go o pomoc i prowadzenie w trudnych chwilach.

Bóg wszelkiej pociechy

II Koryntian 1:3 przedstawia również Boga jako *„Boga wszelkiego pocieszenia”*. Oznacza to, że Bóg jest naszym Pocieszycielem w chwilach bólu i cierpienia. W momentach straty, choroby czy żałoby możemy szukać pocieszenia i wsparcia u naszego Ojca Niebieskiego, który kocha każdego z nas i zna nas osobiście. Obdarza On nas swoim pokojem, miłością i pocieszeniem, pomagając nam przezwyciężyć wszelkie trudne sytuacje, jakie niesie życie.

Dzielenie się pocieszeniem

II Koryntian 1:4 mówi, że Bóg pociesza nas we wszelkich naszych utrapieniach, abyśmy my z kolei mogli pocieszać tych, którzy przeżywają trudne chwile. Innymi słowy, dzięki pocieszeniu, jakie otrzymujemy od Boga w czasie utrapień, możemy nieść pocieszenie i wsparcie tym, którzy tego potrzebują.

Uwaga! Jest to jedna z możliwych interpretacji, oparta na komentarzach uznanych teologów, które mogą się między sobą różnić. Jeśli interpretacja pochodzi z innego języka, jej sens mógł ulec zmianie w trakcie tłumaczenia. *Mt 7, 7–8*

> Jak bowiem w nas obfitują utrapienia Chrystusa, tak też przez Chrystusa obfituje nasza pociecha.
>
> *— II Koryntian 1:5*

Książka: Nowy Testament / II Koryntian
Tematy: cierpienie, Pocieszyciel, zachęta, Jezus

Interpretacja:
Biblia stanowi nieustanne źródło nauki i refleksji w naszym życiu. Pismo Święte zawiera wiele wersetów, które pomagają nam zrozumieć Bożą wolę i to, jak wprowadzać ją w życie. Jednym z takich wersetów jest *II Koryntian 1:5*.

Kontekst

Zanim zagłębimy się w znaczenie tego wersetu, warto zrozumieć kontekst, w jakim został on napisany. Apostoł *Paweł* skierował ten list do wspólnoty w Koryncie, aby ją pocieszyć i dodać jej otuchy po trudnościach, z jakimi wierni ci zmagali się w swojej posłudze. Opisuje on cierpienia, których sam doświadczył, oraz to, jak Bóg go pocieszał. W wersecie *II Koryntian 1:5* Paweł stwierdza, że cierpienia *Chrystusa* obfitują w naszym życiu, ale obfituje w nim również pocieszenie płynące przez Niego.

Obfitość cierpienia

Czym są cierpienia Chrystusa? W kontekście tego wersetu rozumiemy, że chodzi tu o trudności, z jakimi jako chrześcijanie musimy się mierzyć. W tym świecie doświadczamy prześladowań, cierpienia, bólu i smutku z powodu naszej wiary w Chrystusa. Jednak fakt, że cierpienia te są przypisywane Chrystusowi, oznacza, że mamy w nich swój udział. Stawiając czoła tym przeciwnościom, jednoczymy się z Chrystusem w Jego cierpieniu.

Pocieszenie w Chrystusie

Nie pozostajemy jednak sami w tym cierpieniu. W tym samym wersecie Paweł mówi, że w Chrystusie obfituje również nasze pocieszenie. Co to oznacza? Oznacza to, że w obliczu

trudności nie jesteśmy sami. Sam Chrystus jest z nami i nas pociesza. To On jest naszym źródłem siły, pocieszenia i nadziei.

Uwaga! Jest to jedna z możliwych interpretacji, oparta na komentarzach uznanych teologów, które mogą się między sobą różnić. Jeśli interpretacja pochodzi z innego języka, jej sens mógł ulec zmianie w trakcie tłumaczenia. *Mt 7, 7–8*

> Ten bowiem nasz chwilowy i lekki ucisk przynosi nam przeogromną i wieczną wagę chwały.
>
> *— II Koryntian 4:17*

Książka: Nowy Testament / II Koryntian
Tematy: cierpienie, zachęta, Życie wieczne, nagroda

Interpretacja:
Fragment *II Koryntian 4:17* podejmuje temat cierpienia, jakiego doświadczamy w życiu na skutek grzechu pierworodnego. W tym kontekście apostoł *Paweł* przeciwstawia doczesne trudności, z jakimi możemy się mierzyć na tym świecie, wiecznej chwale oczekującej tych, którzy wierzą *w Chrystusa Jezusa*.

Chwilowe utrapienie

W tym fragmencie Paweł przypomina nam, że nawet gdy znosimy trudne chwile i próby w obecnym życiu, są one przejściowe i nie będą trwać wiecznie. Słowo *„utrapienie”* (lub ucisk) wywodzi się z łacińskiego *„tribulum”*, oznaczającego narzędzie do młócenia lub miażdżenia. Obrazuje to naturę cierpienia: jest ono czymś, co nas kształtuje i przemienia, podobnie jak kamień młyński oddziałujący na ziarno pszenicy. Doświadczane uciski sprzyjają naszej dojrzałości i pozwalają nam budować większe zaufanie do Boga.

Ciężar chwały

Apostoł Paweł ukazuje, jak cierpienie doświadczane w tym życiu rodzi *„nadzwyczajny ciężar chwały”*, który jest o wiele cenniejszy. Cierpienie pomaga nam spojrzeć na życie z perspektywy wieczności i uzdalnia nas do głębszego docenienia dóbr duchowych, które nie podlegają zmiennym kolejom losu tego życia.

Uwaga! Jest to jedna z możliwych interpretacji, oparta na komentarzach uznanych teologów, które mogą się między sobą różnić. Jeśli interpretacja pochodzi z innego języka, jej sens mógł ulec zmianie w trakcie tłumaczenia. *Mt 7, 7–8*

> Upokorzył cię, dawał ci odczuć głód i karmił cię manną, której nie znałeś ani ty, ani twoi ojcowie, aby cię nauczyć, że nie samym chlebem człowiek żyje, ale że człowiek żyje każdym słowem, które wychodzi z ust PANA.
>
> *— Powtórzonego 8:3*

Książka: Stary Testament / Powtórzonego
Tematy: cierpienie, chleb, jedzenie, życie, Słowo Boże

Interpretacja:
Księga Powtórzonego Prawa jest częścią Pięcioksięgu – pierwszych pięciu ksiąg Biblii – przypisywanych *Mojżeszowi*; opisują one wydarzenia historyczne, począwszy od stworzenia świata aż po śmierć Mojżesza podczas wędrówki ludu hebrajskiego przez pustynię. W ósmym rozdziale Mojżesz przypomina Izraelitom o ich doświadczeniach z czasu tej wędrówki. Wspomina, jak Bóg ich prowadził i chronił oraz jak w cudowny sposób żywił ich manną z nieba, gdy na pustyni brakowało zarówno pożywienia, jak i wody.

Boża Opatrzność w trudnych chwilach

Powtórzonego 8:3 zawiera ważną lekcję płynącą z tej księgi. Doświadczenie Izraela na pustyni ukazuje, jak Bóg troszczy się o potrzeby swojego ludu. Bóg nie tylko zapewniał im

pożywienie i wodę, ale także uczył ich, że życie to coś więcej niż tylko jedzenie i picie – chodzi w nim również o *Jego Słowo i Jego wolę*. Bóg pragnął, aby Izrael nauczył się ufać Mu we wszystkich swoich potrzebach. Chciał, by lud wiedział, że Ten, który ich zaopatruje, pozostaje wierny nawet w chwilach trudności.

Refleksje i zastosowanie w naszym życiu

Fragment ten ma znaczenie dla naszego codziennego życia. Często mierzymy się z wyzwaniami natury finansowej, emocjonalnej czy fizycznej, które sprawiają, że czujemy się pozbawieni nadziei. W takich chwilach możemy czerpać naukę z doświadczeń Izraela na pustyni: możemy zaufać Bożej opatrzności.

Uwaga! Jest to jedna z możliwych interpretacji, oparta na komentarzach uznanych teologów, które mogą się między sobą różnić. Jeśli interpretacja pochodzi z innego języka, jej sens mógł ulec zmianie w trakcie tłumaczenia. *Mt 7, 7–8*

> Uważam bowiem, że cierpienia teraźniejszego czasu nie są godne porównywania z tą przyszłą chwałą, która ma się w nas objawić.
>
> *— Rzymian 8:18*

Książka: Nowy Testament / Rzymian
Tematy: cierpienie, Życie wieczne, Zbawienie

Interpretacja:
Życie chrześcijańskie nie jest łatwe, a droga wiary bywa pełna prób i trudności. Dobra wiadomość jest jednak taka, że te cierpienia są tylko tymczasowe. W Liście do *Rzymian 8:18 apostoł Paweł* przypomina nam, że nasze obecne, przemijające cierpienia nie mogą się równać z chwałą, która ma się w nas objawić.

Co to oznacza?

Paweł mówi, że choć w codziennym życiu napotykamy trudności, to ostatecznie czeka nas nagroda za naszą wiarę. Owa przyszła chwała odnosi się do nieba, gdzie będziemy królować *z Chrystusem* na wieki. Życie wieczne w obecności Boga jest nieporównanie lepsze od wszystkiego, czego możemy doświadczyć w tym życiu – bez względu na to, jak trudne by ono było.

Uwaga! Jest to jedna z możliwych interpretacji, oparta na komentarzach uznanych teologów, które mogą się między sobą różnić. Jeśli interpretacja pochodzi z innego języka, jej sens mógł ulec zmianie w trakcie tłumaczenia. *Mt 7, 7–8*